

**23. ročník Přehlídky amatérských divadelních souborů
DIVADELNÍ KOJETÍN 2015
18. - 22. 3. 2015
SOKOLOVNA KOJETÍN**

Výsledková listina

Nominace na 4. Divadelní Piknik Volyně 2015

Ořechovské divadlo Ořechov – Vlastimil Peška: *Jak Švédové L. P. 1645 marně Brno dobývali aneb Bylo nebylo*

Doporučení na 4. Divadelní Piknik Volyně 2015

Kroužek divadelních ochotníků ve Hvozdné – Alena Herman: *Kód Nula*

Diplomy:

- **Romaně Blažkové** za roli Mary v inscenaci *Vražda na faře* Divadelního spolku Kroměříž
- **Evě Kašparové Zajíčkové** za roli Patricie v inscenaci *Bez obřadu* o. s. Za dveřmi Náměšť na Hané
- **Ondřeji Kašparovi** za roli Leonarda v inscenaci *Bez obřadu* o. s. Za dveřmi Náměšť na Hané
- **Hereckému kolektivu Ořechovského divadla Ořechov** za souhru v inscenaci *Jak Švédové L. P. 1645 marně Brno dobývali aneb Bylo nebylo*
- **Josefu Königovi** za režii inscenace *Tlustý anděl z Rouenu* DS Václav Václavov
- **Aleně Herman** za scenáristicko-režijní koncept inscenace *Kód Nula* Kroužku divadelních ochotníků ve Hvozdné
- **Michalu Juříkovi, Pavle Dostálové a Marku Hermanovi** za vizuální stránku inscenace *Kód Nula* Kroužku divadelních ochotníků ve Hvozdné
- **Iloně Zámečnickové** za roli Fridy v inscenaci *Frida* Divadla DiGoknu Rožnov pod Radhoštěm
- **Romanu Švehlíkovi** za úpravu komedie *Caesar* a za roli Tita Papulla v téže inscenaci Divadla Brod Uherský Brod

- **Pavlu Chramostovi** za roli Terentia Bulvy v inscenaci *Caesar* Divadla Brod Uherský Brod
 - **Ořečovskému divadlu Ořechov** za inscenaci *Jak Švédové L. P. 1645 marně Brno dobývali aneb Bylo nebylo*
-

Čestná uznání:

- **Kateřině Nakládalové** za roli slečny Marplové v inscenaci *Vražda na faře* Divadelního spolku Kroměříž
 - **Radce Poučové** za režii a návrh scény inscenace *Bez obřadu* o. s. Za dveřmi Náměšť na Hané
 - **Janu Sudovi** za mladý herecký výkon v inscenaci *Jezinky a bezinky* DS Lojza z Oder
 - **Hereckému kolektivu DS Václav Václavov** za čistotu hereckého stylu v inscenaci *Tlustý anděl v Rouenu*
 - **Ivanu Helmichovi** za scénu v inscenaci *Černá je dobrá* Divadla BLIC Ostrožská Nová Ves
 - **Evě Koukolské** za kostýmy v inscenaci *Černá je dobrá* Divadla BLIC Ostrožská Nová Ves
 - **Kroužku divadelních ochotníků ve Hvozdné** za inscenaci *Kód Nula*
-

Zvláštní cena poroty:

- **Martínu Braunerovi** za soustředěný výkon při animaci Krysy v inscenaci *Caesar* Divadla Brod Uherský Brod
-

NOMINACE na celostátní přehlídce činoherního a hudebního divadla 4. Divadelní Piknik Volyně 2015

Soubor: **Ořečovské divadlo**

Inscenace: **Jak Švédové L. P. 1645 marně Brno dobývali aneb Bylo nebylo**

Autor: **Vlastimil Peška**

Režie: **Vlastimil Peška**

Inscenace Ořečovského divadla splňuje v mnoha ohledech parametry profesionálního divadla jak v režijní, tak scénografické a herecké složce.

Legenda o dobývání Brna se stala režisérovi Vlastimilu Peškovi a ořečovským příležitostí k neobyčejně dynamické apokryfní taškařici a hudební frašce, jejímž tématem je hra (hraní si) s legendou a historickými fakty. Rámcovou situací je každoroční „otvírání hrobů“ těch zemřelých, kteří dobývání Brna zažili, ti si pak znovu sehrají události formou groteskní frašky, během níž na sebe berou role jednoho či druhého tábora. Některé historické události

jsou ve zběsilém tempu hrány ve více variantách, autor i herci parodizují také zmatení jazyků, k němuž během dobývání docházelo.

Přestože se jedná o varírovaný remake inscenace z roku 1994, zachycování válečných událostí s plebejskou

a parodickou bujarostí, která osvobozuje od hrůz, jež válka může způsobit, získává na nové aktuálnosti, přestože inscenace ani text sám o sobě se nepokouší o výrazné parafráze k dnešku.

Jde o divadlo interaktivní, samotní diváci jsou zapojeni do bitvy (na straně švédského vojska), jde

o divadlo syntetické (plné hudby a tance), jak je tomu ostatně u inscenací Vlastimila Pešky zvykem. Poetika Vlastimila Pešky, která se může jevit u některých inscenací již jako nekreativní opakování stejných a ověřených principů a jistot, jeví se nám v případě této inscenace v dobrém slova smyslu plně souznící s tématem.

Důvodem nominace na 4. Divadelní Piknik Volyně je profesionalita, hravost, jasná poetika souboru, režie, inscenace.

DOPORUČENÍ na celostátní přehlídce činoherního a hudebního divadla 4. Divadelní Piknik Volyně 2015

Soubor: **Kroužek divadelních ochotníků ve Hvozdné**

Inscenace: **Kód nula**

Autor: **Alena Herman**

Režie: **Alena Herman**

Kód nula je zejména autorským počinem Aleny Herman, která je podepsána pod scénářem, režii, výběrem hudby a ujala se také klíčové role dramatu, postavy Elen. Pevný režijní rukopis bezesporu ovlivnil i další výrazné jevištní složky: scénografii, kostýmy, svícení.

Kódem nula je v této hře označováno dítě, jehož genetická informace byla už v čase narození taková, že existovalo vysoké riziko předčasného úmrtí z důvodů nevyléčitelné nemoci. Dítě označeno kódem nula nemá nárok na zdravotní pojištění. Nevyléčitelnou cystickou fibrózou trpí Dan, syn Elen a Sama. Alena Herman ve své hře velmi umně časově chronologicky za sebou řadí dramatické situace, během nichž můžeme sledovat, co rozhodnutí mít takové geneticky předurčené dítě způsobí v nejbližším okolí manželského páru i ve vzájemných vztazích manželského páru. Ve druhé části hry pak do hry vstoupí motiv smrtelné nemoci Elen (nádor na mozkou), která vnese do dramatu téma volby mezi vlastním životem a životem vlastního syna.

Kód nula v sobě skrývá silná etická i společenská témata, zda je etické geneticky zasahovat do početí dítěte, zda dítě s genetickou vadou je méněcenné, jakou roli hraje ve společnosti realizace v kariéře atd.

Alena Herman dala inscenaci lyricko-poetickou náladu, jak volbou lyrizující hudby, tak svícením, tak střídými hereckými prostředky, nebo „rozhlasovými pasážemi“, jež jsou komentářem obrazu. Lektorka Petra Kohutová přišla s přiléhavým žánrovým označením romance s prvky sci-fi. Celá inscenace je výtvarně velmi sugestivní

a v kontextu amatérského divadla nebývale estetická. Ke škodě věci však autorka jak v textu, tak i některými zvolenými inscenačními prostředky balancuje na hraně (někdy za hranou) sentimentálního a lyrizujícího kýče, čímž oslabuje hrany konfliktu, zdvojuje informace.

Máme za to, že zvěčnění a proškrtání vět, jež působí jako tezovité pravdy, objevení zhušťujícího, výmluvného obrazu by posílilo příběh a jeho vyznění. Jsme si vědomi, že právě

balancování na hraně kýče by pravděpodobně ostře mohlo rozdělit publikum, podobně jako vyvolalo diskuse a debaty uvnitř lektorského sboru.

Výtky však nic nemění na tom, že se jedná o pozoruhodný divadelní počín. Přičteme-li k tomu fakt, že se jedná o inscenaci venkovského divadelního souboru, mohla by být inscenace v kontextu národní přehlídky zajímavým příspěvkem do diskuse o autorském amatérském divadle a míře sentimentality v dramatu.